

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **L. V.**
zastoupený obecným zmocněncem J. J.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **Honební společenstvo Petrůvka okres Zlín, IČO: 75022290**
sídlem Petrůvka 90, 763 21 Petrůvka
zastoupené advokátem Mgr. Miroslavem Remešem
sídlem Masarykovo náměstí 177, 766 01 Valašské Klobouky

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2019, sp. zn. KUSP 71213/2019
ŽPZE-AO, č. j. KUZL 71213/2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Luhačovice, odbor životního prostředí (dále též „správní orgán prvního stupně“) dne 20. 6. 2019 vydal rozhodnutí č. j. MULU-12541/2019/27VrV, sp. zn. MULU-S 1805/2019/27/VrV, kterým ve výroku části A zrušil ustanovení mysliveckým hospodářem Mgr. J. J. pro honitbu ev. č. 406 Petrůvka a výrokem části B ustanovil mysliveckým hospodářem pro honitbu Petrůvka Ing. J. P. Výše označeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že výrok část A se ruší a řízení se zastavuje, výrok část B se ruší a věc se vrací k novému projednání.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl k části A výroku prvostupňového rozhodnutí, že po ukončení nájmu honitby Petrůvka s jejím původním nájemcem neměl správní orgán prvního stupně možnost rozhodovat, zda ustanovení mysliveckého hospodáře Mgr. J. J. pro uživatele honitby (žalobce), zruší či nikoliv. V případě, že smlouva o nájmu honitby a s ní i nájem honitby zanikl dle § 33 odst. 6 písm. g) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“), zaniklo ze zákona i ustanovení mysliveckého hospodáře navrženého uživatelem honitby, a orgán státní správy myslivosti neměl vůbec správní řízení v této věci zahajovat. Zrušení výroku část A prvostupňového rozhodnutí tedy nic nemění na skutečnosti, že v případě ukončení nájmu honitby došlo k zániku ustanovení mysliveckého hospodáře pro honitbu Petrůvka ze zákona. K části B výroku prvostupňového rozhodnutí žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí vykazuje procesní vady, jelikož výrok neobsahuje náležitosti dle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a ve správním řízení nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což představuje porušení zásady materiální pravdy.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a uložil žalovanému nahradit žalobci náklady řízení.
4. Žalobce namítá, že se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal s navrženými důkazními prostředky, čímž došlo k vadě řízení. Kdyby žalovaný dané důkazy provedl, musel by dle žalobce dojít k závěru, že rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně není v souladu s hmotným právem, tedy by prvostupňové rozhodnutí v podstatě nepotvrdil a odvolání žalobce by vyhověl. Žalobce má totiž za to, že návrh výboru osoby zúčastněné na řízení ve věci ustanovení mysliveckého hospodáře není v souladu s § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, neboť návrh nebyl projednán a schválen rozhodnutím valné hromady Honebního společenstva Petrůvka (dále také „honební společenstvo“ nebo „osoba zúčastněná“) v souladu s platnými stanovami pro využití honitby ve vlastní režii. V návrhu o ustanovení mysliveckého hospodáře je výslovně uvedeno, že se jedná o rozhodnutí výboru Honebního společenstva Petrůvka. Návrh výboru je také v rozporu s usnesením valné hromady ze dne 13. 2. 2015.
5. Žalobce nesouhlasí s argumentací žalovaného týkající se zániku funkce mysliveckého hospodáře Mgr. J. J. z důvodu zániku nájmu honitby. Žalobce namítá, že ze strany výboru

osoby zúčastněné byl sice zaslán žalobci dopis ze dne 20. 3. 2016, ve kterém je výslovně uvedeno, že výbor pověřil honebního starostu Ing. J. P. zaslat žalobci písemnou výpověď smlouvy o nájmu honitby, na tento dopis však žalobce reagoval negativně dne 1. 4. 2016. Vlastní písemná výpověď smlouvy o nájmu honitby se všemi zákonnými náležitostmi nebyla ze strany Ing. P. žalobci zaslána. Tato výpověď smlouvy o nájmu je v rozporu se stanovami honebního společenstva, neboť nebyla projednána a schválena valnou hromadou. Jednání výboru Honebního společenstva Petrůvka ve věci výpovědi smlouvy o nájmu honitby je také v rozporu s § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, neboť valná hromada dne 13. 2. 2015 výpověď smlouvy neprojednala, neschválila a také nepověřila jak výbor ani honebního starostu k zaslání výpovědi smlouvy o nájmu žalobci.

6. Žalobce ke sporu o platnost výpovědi nájemní smlouvy dodává, že správní orgán není oprávněn se v této civilní věci o platnost výpovědi z nájmu jakkoli vyjadřovat a přiklánět se na stranu kteréhokoli účastníka řízení, což žalobce v případě žalovaného považuje za neoprávněný zásah správního orgánu do jeho práv, a to včetně překročení až zneužití správního uvážení žalovaného ve prospěch osoby zúčastněné na řízení.
7. Žalobce ve věci legitimacy honebního starosty jako statutárního orgánu honebního společenstva dodává také to, že prvoinstanční orgán v tomto řízení zcela obešel legálního honebního starostu pana M. B., který byl zvolen honebním starostou na dne 9. 8. 2014. V této souvislosti je pravdou, že žalobce podal dne 29. 3. 2019 žalobní návrh ve věci platnosti Smlouvy o nájmu honitby u Okresního soudu ve Zlíně, avšak po zjištění soudu, že je honební starostou a tedy statutárním zástupcem pan M. B., vzal žalobce žalobní návrh dne 29. 4. 2019 zpět pro nedůvodnost, neboť jak se honební starosta před zpětvzetím návrhu vyjádřil, nepovažuje výpověď smlouvy o nájmu za platnou a na soudním řízení netrvá. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu na určení platnosti rozhodnutí valné hromady ze dne 2. 6. 2017 a soud ve věci do vydání napadeného rozhodnutí pravomocně nerozhodl, má žalobce za to, že do pravomocného rozhodnutí soudu je statutárním orgánem osoby zúčastněné pan M. B., a ne pan Ing. J. P.
8. Žalobce závěrem žaloby namítá podjatost správního orgánu prvního stupně, neboť člen výboru honebního společenstva pan J. P. jako ředitel Technických služeb Luhačovice, organizační jednotky Města Luhačovice a současně jako místostarosta obce Petrůvka, a také paní P. P., jako starostka obce Petrůvka a technicko-hospodářský pracovník Technických služeb Luhačovice, přímá podřízená pana J. P., mohou z těchto pozic ovlivňovat vedené správní řízení. K tomu žalobce dodává, že navíc Ing. J. P. jako honební starosta a také jako myslivecký hospodář pro honební společenstvo může být ve střetu zájmů v neprospěch honebního společenstva.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že osoba zúčastněná je držitelem a stávajícím uživatelem honitby Petrůvka. Honební společenstvo uzavřelo se žalobcem 30. 1. 2015 smlouvu o nájmu honitby Petrůvka, nájem byl sjednán na dobu od 1. 2. 2015 do 31. 1. 2025. Pro porušení nájemní smlouvy nájemcem vypověděla osoba zúčastněná tuto smlouvu o nájmu honitby písemnou výpovědí ze dne 20. 3. 2016 (doručenou nájemci 23. 3. 2016) a po uplynutí tříleté výpovědní lhůty nájem honitby ke dni 1. 4. 2019 zanikl. Výpověď smlouvy o nájmu honitby ze dne 20. 3. 2016 považuje žalovaný za platnou a je toho názoru, že byla podepsána osobou oprávněnou jednat jménem držitele honitby Petrůvka jako pronajímatelem, tj. honebním starostou Ing. J. P., který byl zvolen na valné

hromadě honebního společenstva dne 13. 2. 2015. Výpověď smlouvy o nájmu honitby Petrůvka byla žalobci jako nájemci honitby zaslána na základě rozhodnutí výboru honebního společenstva, na který byla pravomoc rozhodovat o využití honitby přenesena usnesením valné hromady honebního společenstva ze dne 28. 3. 2013. Tato pravomoc výboru byla potvrzena na pozdější valné hromadě dne 9. 8. 2014. Nájemce honitby, žalobce, výpověď z nájmu honitby napadl dne 29. 3. 2019 žalobou u Okresního soudu ve Zlíně, vedenou pod sp. zn. 35 C 116/2019. Na základě zpětvzetí žaloby bylo usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 30. 4. 2019, č. j. 35 C 116/2019-52 řízení zastaveno. Žalovaný považuje ukončení smlouvy o nájmu honitby Petrůvka výpovědí za platné a právně účinné.

10. Námitka žalobce, že jednání valné hromady Honebního společenstva Petrůvka ze dne 2. 6. 2017, na které byl znovu honebním starostou zvolen Ing. J. P., bylo neplatné a je napadeno žalobou u soudu, je pro účely tohoto řízení irelevantní. Pan P. byl totiž honebním starostou zvolen již na předchozí valné hromadě dne 13. 2. 2015 a usnesení této valné hromady zůstávají v platnosti.
11. Dále žalovaný uvedl, že výpovědí smlouvy o nájmu honitby ve smyslu § 33 odst. 6 písm. g) zákona o myslivosti došlo ke dni 1. 4. 2019 k zániku nájmu honitby. Ustanovení mysliveckého hospodáře, který byl ustanoven do funkce na návrh nájemce honitby, zaniká ze zákona zánikem nájmu honitby. Žalobou napadeným rozhodnutím proto žalovaný část A výroku prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení zrušil a řízení v této části zastavil, jelikož o zrušení ustanovení Mgr. J. J. mysliveckým hospodářem pro honitbu Petrůvka nebyl správní orgán oprávněn rozhodovat – ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře zaniklo ke dni zániku nájmu honitby ze zákona.
12. K námitkám podjatosti žalovaný uvedl, že tyto námitky nejsou podloženy žádnými relevantními důkazy a byly podány opožděně, proto k nim nelze přihlížet.
13. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. V replice žalobce setrval na žalobní argumentaci a vyslovil nesouhlas s tvrzeními žalovaného uvedenými ve vyjádření k žalobě. Žalobce dodal, že je toho názoru, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná, nebyly naplněny předpoklady pro pravomoc výboru honebního společenstva k rozhodnutí o využití honitby a vypovězení nájemní smlouvy, neboť se opírají o neexistující nebo neplatná rozhodnutí a podklady. Zásadní pochybení spatřuje žalobce v tvrzení žalovaného, že byla pravomoc rozhodnout o způsobu využití společenstevní honitby a vypovězení nájemní smlouvy přenesena na výbor honebního společenstva. Ze stanov společenstva v platném znění, které byly předány správnímu orgánu prvního stupně, je zřejmé, že stanovy byly změněny pouze v čl. 1 odst. 1 (Sídlo a adresa). V ostatních částech zůstaly stanovy beze změn, především v čl. 5 odst. 2 písm. c). Znění stanov je účinné od 20. 5. 2015 a tyto byly přijaty na valné hromadě konané dne 13. 2. 2015. Výbor honebního společenstva tedy nemohl opírat svoje rozhodnutí o uvedené stanovy, neboť dle stanov nebyla pravomoc dle čl. 5 přenesena na výbor. Valná hromada ze dne 13. 2. 2015 nerozhodla svým rozhodnutím o využití honitby jako režijní, rozhodla o pronájmu MS Petrůvka-Sudinka, ani nerozhodla o vypovězení nájemní smlouvy, což je pro posouzení věci zásadní. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl k dispozici jak stanovy, tak i zápis a usnesení z valné hromady konané dne 13. 2. 2015 je zřejmé, že ze strany žalovaného a také výboru honebního společenstva se jedná o úmyslné a hrubé porušení § 21 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, a také o

úmyslné zneužití pravomocí jak správními orgány, tak i výborem osoby zúčastněné. O využití honitby a přenesení působnosti nejednala a nerozhodla ani valná hromada konaná dne 2. 6. 2017.

IV. Procesní okolnosti řízení

15. Žalobce v žalobě současně požádala soud, aby žalobě přiznal odkladný účinek, a to z důvodu hrozby nenahraditelné újmy spočívající v znemožnění péče o honitbu.
16. Žalovaný k návrhu žalobkyně sdělil, že s přiznáním odkladného účinku žalobě nesouhlasí, jelikož žalobou napadené rozhodnutí není meritorním rozhodnutím, kterým by žalobci bylo zasaženo do jeho práv.
17. Usnesením ze dne 2. 3. 2020, č. j. 29 A 12/2020-97, krajský soud návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

V. Posouzení věci soudem

18. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. s. ř. s.
19. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 20. 3. 2016 osoba zúčastněná na řízení zaslala žalobci výpověď z nájmu honitby Petrůvka s tříletou výpovědní lhůtou (nájem zanikl ke dni 1. 4. 2019). Žalobce tuto výpověď z nájmu napadl civilní žalobou ze dne 29. 3. 2016, ovšem dne 29. 4. 2019 došlo k zpětvzetí žaloby a Okresní soud ve Zlíně svým usnesením ze dne 30. 4. 2019, č. j. 35 C 116/2019-52 řízení o neplatnosti výpovědi smlouvy o nájmu honitby zastavil. Správní orgán prvního stupně poté na žádost Ing. J. P., honebního starosty osoby zúčastněné na řízení, ze dne 10. 4. 2019 v souladu s § 13 odst. 1 písm. b) a § 35 odst. 7 zákona o myslivosti zrušil ustanovení pana Mgr. J. J. jako mysliveckého hospodáře pro honitbu Petrůvka. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, jelikož v daném případě došlo k zániku funkce mysliveckého hospodáře ze zákona (*ex lege*), zánikem nájmu honitby, tudíž nebyl právní důvod o této skutečnosti rozhodovat.
20. Předmětem nyní projednávané věci je napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí (o zrušení ustanovení žalobce jako mysliveckého hospodáře osoby zúčastněné na řízení) a současně toto řízení zastaveno. Podstatou sporu je tedy posouzení, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud prvostupňové rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.
21. Podle § 35 odst. 1 věty první zákona o myslivosti je uživatel honitby povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení mysliveckého hospodáře. Dle § 35 odst. 7 zákona o myslivosti mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává orgán státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Pro ustanovování a odvolávání platí obdobně § 12 odst. 3 a § 13 zákona o myslivosti.
22. Ustanovení § 12 zákona o myslivosti upravuje postup při ustanovení myslivecké stráže (a tím pádem též postup při ustanovení mysliveckého hospodáře), zatímco § 13 zákona o myslivosti dopadá na zrušení takového ustanovení mysliveckou stráží (či mysliveckým hospodářem).

23. Dle § 13 odst. 1 zákona o myslivosti platí, že „[u]stanovení mysliveckou stráží zaniká a) uplynutím doby, na kterou byl vystaven průkaz myslivecké stráže, b) zánikem nájmu honitby u osoby, která byla ustanovena na návrh nájemce této honitby, c) smrtí myslivecké stráže, d) doručením oznámení myslivecké stráže orgánu státní správy myslivosti o skončení výkonu funkce, nebo e) zrušením ustanovení orgánem státní správy myslivosti.“
24. Z daného zákonného ustanovení vyplývají zákonem uvedené situace, kdy nastává zánik ustanovení mysliveckou stráží a s ohledem na § 35 odst. 7 zákona o myslivosti také zánik ustanovení mysliveckým hospodářem již přímo ze zákona (*ex lege*), a to mimo jiné zánikem nájmu honitby. Není proto potřeba ze strany správního orgánu rozhodovat o zániku funkce myslivecké stráže či mysliveckého hospodáře.
25. Takový závěr ostatně vyplývá také ze srovnání s § 13 odst. 2 zákona o myslivosti, který praví, že „[o]rgán státní správy myslivosti ustanovení myslivecké stráže zruší, pokud osoba přestala tuto funkci vykonávat nebo přestala splňovat podmínky stanovené v § 12 odst. 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Orgán státní správy myslivosti může ustanovení myslivecké stráže zrušit též na návrh uživatele honitby anebo z vlastního podnětu, pokud myslivecká stráž porušila při výkonu svých povinností tento zákon.“
26. Citovaný § 13 odst. 2 zákona o myslivosti se týká zrušení ustanovení mysliveckou stráží (a také mysliveckým hospodářem), kdy k takovému kroku dochází na základě rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, přitom zánik nájmu není uveden ve výčtu možností, kdy řízení bude zahajovat orgán státní správy myslivosti.
27. Soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že správní orgán prvního stupně pochybil, když zahájil řízení na žádost osoby zúčastněné a rozhodl o zrušení ustanovení mysliveckého hospodáře Mgr. J. J., neboť k zániku funkce mysliveckého hospodáře došlo již *ex lege* a za takové situace nemá být vůbec rozhodováno orgánem státní správy myslivosti o tom, zda dochází ke zrušení ustanovení mysliveckým hospodářem. Postup žalovaného je naopak v souladu se zákonem, neboť napadeným rozhodnutím dané prvostupňové rozhodnutí zrušil a řízení o zrušení ustanovení (odvolání) žalobce z funkce mysliveckého hospodáře zastavil.
28. Úkolem soudu není v daném přezkumném řízení posuzovat platnost či neplatnost nájemní smlouvy, resp. výpovědi z nájmu, ani závěry valné hromady osoby zúčastněné na řízení, neboť k tomuto posouzení je příslušný civilní soud (u něhož řízení o těchto otázkách bylo vedeno). Lze pouze uvést, že závěry civilního soudu se promítnou do úkonů správního orgánu, nemohou však mít vliv na žalovaným správně konstatovaný závěr v napadeném rozhodnutí, že zánikem nájmu honitby dochází ze zákona k zániku funkce mysliveckého hospodáře, tudíž nemělo být v dané věci zahajováno řízení ze strany prvostupňového orgánu (zde soud zmiňuje, že ve stejném smyslu se vyjádřil již i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2019, č. j. 31 A 205/2017-60, který sice dosud nebyl publikován, na jehož závěry však v napadeném rozhodnutí odkazoval i žalovaný). Jak již soud naznačil, žalobce měl možnost se domáhat svých práv u civilního soudu, v důsledku zpětvzetí žaloby jí však důsledně nevyužil. Tento „nedostatek“ v prosazování svých práv tak nyní, i s ohledem na konkrétní okolnosti věci, nemůže klást k tíži a na bedra správních orgánů, popř. ochranu svých práv v tomto směru „dohánět“ v řízení před správním soudem.

29. Vzhledem k tomu, že k zániku funkce mysliveckého hospodáře z důvodu ukončení nájmu honitby dochází ze zákona, nemohl být napadeným rozhodnutím na svých veřejných subjektivních právech dotčen myslivecký hospodář, jemuž tímto způsobem funkce zanikla, a tím spíše ne žalobce, který byl nájemcem honitby.
30. Důvodnou soud neshledal ani námitku, že správní orgány předjímalý výsledek civilního řízení tím, že vycházely z platnosti výpovědi nájemní smlouvy. Za situace, kdy správním orgánům byla doručena výpověď z nájmu honitby, postupovaly správní orgány správně, pokud z doručené výpovědi nájmu honitby vycházely, tím však jakkoliv nepředjímalý výsledek civilního řízení. Z dikce § 13 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 35 odst. 7 zákona o myslivosti jasně vyplývá zánik ustanovení mysliveckým hospodářem zánikem nájmu honitby, přitom tato zákonem stanovená situace zániku ustanovení mysliveckým hospodářem nepředpokládá činění jakéhokoliv úkonu ze strany orgánu státní správy myslivosti (zánik nastává, jak již bylo uvedeno výše, ze zákona). V této souvislosti lze poukázat na účel § 13 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti, kterým je, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 6 As 226/2014-29 (publikovaném pod č. 3187/2015 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), „*umožnit personální obměnu ve funkci myslivecké stráže toliko při zániku dosavadního nájmu jakožto odvozeného užívacího vztahu a otevřít držiteli honitby, případně novému nájemci možnost, resp. povinnost navrhnout ustanovení myslivecké stráže, jíž může být stejná anebo jiná osoba.*“
31. Krajský soud neshledal jako důvodnou ani námitku zneužití pravomoci, resp. zneužití správního uvážení, jelikož správní orgány neměly ani o zrušení ustanovení mysliveckým hospodářem rozhodovat, neboť toto zaniklo v daném případě na základě zákonem vymezeného důvodu (zánik nájmu honitby).
32. Nedůvodná je rovněž námitka žalobce stran podjatosti správního orgánu prvního stupně.
33. Dle § 14 odst. 1 správního řádu platí, že „*[k]aždá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*“ Odstavec 3 téhož ustanovení praví, že „*[ú]častník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.*“
34. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro vyloučení úřední osoby pro podjatost nestačí pouhý odkaz na poměr k projednávané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale je třeba nalézt vždy konkrétní zájem na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení. Dále platí, že podjatost má účastník řízení namítat, jakmile se o podjatosti dozví. To znamená, pokud účastník zná skutečnosti, které mají vliv na podjatost úřední osoby, musí na to bez zbytečného odkladu upozornit a nečekat, jak se bude řízení vyvíjet, a v případě, že by se řízení nevyvíjelo podle jeho představ teprve namítat podjatost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2013, č. j. 5 As 77/2011-58). Nelze se tedy ze strany žalobce dovolávat podjatosti úředních osob správního orgánu prvního stupně až v odvolacím řízení,

případně v řízení před správním soudem. Mimoto žalobce označuje za podjaté úřední osoby, které se nepodílely na vydání prvostupňového rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
37. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (ostatně žalovaný ani náhradu nákladů řízení nepožadoval). Soud proto rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. března 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu